نیفتاده است: «حتی جرقه‌ای وجود نداشته؛ اینکه کپسول متلاشی می‌شود و قطعات آن به بیرون پرتاب می‌شود، باید بررسی شود که تیمی با حضور اساتید خود دانشگاه، برای بررسی این موضوع تشکیل شده و نتایج آن به‌زودی منتشر خواهد شد.» او اعلام کرد، کمیته دیگری با همین موضوع در دانشگاه تهران تشکیل شده و به‌طور موقت فعالیت آزمایشگاه‌هایی که امکان چنین خطری دارند را متوقف کردند: «البته در دانشگاه مقررات لازم رعایت می‌شود و همه دستگاه‌های خطرآفرین مجدد مورد بررسی قرار خواهند گرفت.» محمدرضا تقی‌دخت، روابط عمومی دانشگاه تهران هم به «هم‌میهن» می‌گوید، تمام آزمایشگاه‌های دانشگاه تحت پایش و مراقبت مداوم است: «دانشگاه تمام آزمایشگاه‌هایش را تحت بیمه مسئولیت برده و حتی بیمه‌ها، الزاماتی اضافه بر آنچه دانشگاه انجام می‌دهد را مقرر کردند که انجام می‌شود و دانشگاه مراقبت‌های ویژه‌ای می‌کند.» آنها هنوز نمی‌دانند علت حادثه چه بوده: «دانشجویی که در این حادثه جان باخته، طرحی خاص داشته و با دستگاه خاصی هم کار می‌کرده، به‌همین‌دلیل دوره‌های آموزش را درباره کاربرد آنها و مراقبت‌های لازمی که باید انجام دهند، دیده بود و دقت‌های لازمی که باید داشته باشند، حتماً انجام شده است.» به‌گفته او، دانشجویانی که در آزمایشگاه‌ها کار می‌کنند، برای کار با دستگاه‌های حساس آموزش‌های جدی می‌بینند: «دانشگاه نه‌تنها برای اعتبار خودش بلکه برای جان دانشجویانی که نخبه هستند، اعتبار بسیار بالایی قائل است و دقت زیادی دارد.» تقی‌دخت بر این‌باور است که نمی‌توان به‌طور مطلق گفت که خطایی حتماً صورت نگرفته و نمی‌توان گفت که دانشگاه مطلقاً در این موضوع دقت ندارد: «حتماً خطایی رخ داده اما اینکه خطا کجا رخ داده، از سخت‌افزار یا نرم‌افزار بوده یا خطایی فردی بوده را هنوز نمی‌توان درباره‌اش حرف زد. اینکه کپسول یا دستگاه منجر به این اتفاق شدند یا خود فرد خطا کرده، در هر حادثه‌ای مفروض است و نمی‌توان گفت به این دلایل است. اما دانشگاه کنترل و نظارت آزمایشگاه‌ها را به‌صورت دوره‌ای انجام می‌دهد و در این نظارت‌های دوره‌ای HSE دقت لازم را دارد. به تازگی دوره‌ای برای آزمایشگاه‌های پرخطر، مسئولان، دانشجویان و کارکنان آنها برگزار شده است. این موارد جزئی را به شکل کلیت در نظر گرفتن در فضای فعلی دردی را دوا نمی‌کند.» او می‌گوید، شرکتی که کپسول‌ها را در اختیار دانشگاه گذاشته، سال‌هاست که با دانشگاه کار می‌کند، بنابراین استانداردهای لازم را دارد و از بهترین شرکت‌ها در این حوزه است: «ما می‌توانیم به‌جای بسیاری از دستگاه‌هایی که در دانشگاه استفاده می‌کنیم، از نسخه‌های بهتر آنها استفاده کنیم و دستگاه‌های بهتری وارد کنیم، اما به‌دلیل تحریم‌ها امکانپذیر نیست و این تحریم‌ها به جامعه علمی آسیب زیادی رسانده است. اما اینکه الزاماً دستگاه‌های ما فرسوده باشد، چنین نیست و اگر دستگاهی از سطح استاندارد خارج شود، مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.»

به گفته او، تحریم در حوزه دانشگاهی به‌ویژه در حوزه آزمایشگاه‌های دانشگاهی، آسیب‌هایی را به جامعه علمی وارد کرده و آنها محدودیت‌های زیادی را تجربه می‌کنند: «اگر براساس تست‌ها و آزمایش‌ها مشخص کند که دستگاهی کمترین خطری را ایجاد می‌کند، قطعاً مورد استفاده نخواهد بود.» او اطمینان می‌دهد که دراین‌زمینه کوتاهی رخ نخواهد داد: «این اتفاق برای دانشگاه، بسیار حادثه تلخی بود و برای خطرات بسیار کوچک‌تر از این هم حتماً از حوزه استفاده خارج می‌شود و مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.» با وجود تمام آنچه مسئولان دانشگاه تهران می‌گویند، دانشجویان فعلی و فارغ‌التحصیلان این دانشگاه از تجربه دیگری حرف می‌زنند.

احسان، فارغ‌التحصیل دانشگاه تهران است که محمدامین را می‌شناخت و مدتی با او در همان آزمایشگاهی که کپسول هیدروژن در آن منفجر شد، هم‌آزمایشگاهی بود: «دستگاهی که امین با آن کار می‌کرد، نو بود اما مشخص نیست چرا این اتفاق افتاده و کپسول دچار مشکل شده است. بااین‌حال این دستگاه در شرایط نرمال می‌توانست وارد شود و وارداتی باشد؛ نه اینکه در داخل کشور ساخته شود. برخی از تجهیزات آزمایشگاه‌های دانشگاه در داخل ساخته می‌شوند و عملکرد محصولات خارجی را ندارند و همین مسئله می‌تواند حادثه‌آفرین باشد.» او می‌گوید، دانشگاه باید نظارت دقیق‌تری داشته باشد: «بازرسی‌های HSE سالی یک‌بار انجام می‌شود اما پیگیری‌های بعدی آن انجام نمی‌شود. آنها می‌آیند و اخطار می‌دهند اما کسی پیگیری نمی‌کند که اخطارهای آنها به چه سرانجامی رسیده است. به‌همین‌دلیل نظارت‌ها باید دقیق‌تر باشد. پروژه‌هایی که از لحاظ ایمنی ریسک بالاتری دارند، باید با نظرات بیشتری انجام شوند و یک تکنسین که دانش لازم دارد و از نکات ایمنی مطلع است، باید حضور داشته باشد که روی فرآیند تست‌ها نظارت کند. آزمایشگاه‌ها نیاز به تامین اعتبار برای نوسازی دارند.» احسان نه‌فقط براساس تجربه‌اش در دانشگاه تهران که به روایت از دوستانش در دیگر دانشگاه‌ها می‌گوید، دانشگاه‌ها هزینه استخدام تکنسین‌هایی که در دانشگاه حضور داشته باشند را ندارند و بیشتر آزمایشگاه‌ها به این شکل است که خود دانشجویان صفر تا صد کار را انجام می‌دهند: «این مسئله از نظر ایمنی و فنی می‌تواند حادثه‌ساز باشد. دانشگاه باید تدبیری بیاندیشد که برای آزمایشگاه‌های بزرگ‌تر افرادی باشند که سابقه داشته باشند و بتوانند روی کار دانشجویان نظارت کنند. اساتید زمان محدودی در آزمایشگاه هستند و کارهایی را از دانشجو می‌خواهند که دانشجو به‌تنهایی آن را انجام می‌دهد.»

مهدی هم دانشجوی دانشگاه تهران است و او هم از اجبار حاکم بر فضای کاری دانشگاه که از سوی برخی اساتید اعمال می‌شود، گلایه دارد: «برخی کارهایی که اساتید به اجبار به دانشجویان تحمیل می‌کنند، نقش مهمی در وقوع چنین اتفاق‌هایی دارد. گاهی اساتید از بیرون دانشگاه پروژه‌هایی می‌گیرند و انجام آنها را به دانشجویان واگذار می‌کنند. این درحالی‌است که دانشجو به‌دلایل مختلف، مانند علاقه نداشتن یا نبود امکانات کافی، مایل به کار کردن روی آن پروژه نیست.» او می‌گوید، حجم کپسول هیدروژنی که در آزمایشگاه استفاده شده، بسیار زیاد بوده و نباید این حجم برای یک پروژه آزمایشگاهی مورد استفاده قرار گیرد: «این اتفاق روز پنجشنبه افتاده که دانشجوی زیادی در آنجا نبوده و اگر در روز عادی هفته بود، می‌توانست تعداد کشته‌های بیشتری به‌جا بگذارد.»

صبا، دانشجوی مجروح

صبا، دانشجوی مکانیک دانشگاه علم و صنعت در مقطع کارشناسی‌ارشد است. سال ۱۴۰۱ بود که در کارگاه تاسیسات دانشگاه، دستگاه لوله‌بر برقی، به دور یکی از دستانش پیچید و آن را بلعید. او به «هم‌میهن» می‌گوید، در آن‌زمان تکنسین کارگاه که ۲۰ سال سابقه کار در کارگاه را داشته به‌دلایلی که برای دانشجویان مشخص نشد، به دانشکده دیگری منتقل می‌شود: «آنها فرد جدیدی را به‌جای او آوردند که به گفته خودشان «تاسیسات‌چی» دانشگاه بود و مدرک آموزش نداشت.» او از دانشجویان خواسته بود برای بریدن لوله از دستکش استفاده کنند: «این درحالی‌است که دستکش اگر به هر دستگاه دواری بچسبد، دیگر از آن جدا نمی‌شود. به‌همین‌دلیل کاری غیراصولی است. جدا کردن دست از دستکش، غیرممکن است.» به‌دلیل کمبود تجهیزات و محدود بودن زمان کلاس، تکنسین کارگاه از صبا و هم‌گروهی‌اش می‌خواهد آن‌سوی دستگاه لوله‌بر برقی بروند و با استفاده از لوله‌بر دستی، کارشان را انجام دهند، درحالی‌که گروهی از دانشجویان از لوله‌بر برقی استفاده می‌کردند و دستگاه روشن بود: «من دستکش لاستیکی به دست داشتم، در حین کار دستکش به لوله‌بر می‌چسبد و دستم شروع به چرخیدن در دستگاه می‌کند.» تکنسین که باید در اولین اقدام، فیوز برق را قطع می‌کرد، به سمت صبا می‌آید و تلاش می‌کند او را از دستگاه جدا کند؛ کاری که منجر به کشیدگی بیشتر دست او می‌شود: «تکنسین با فریاد از دیگر دانشجویان می‌خواست که دستگاه را خاموش کنند. اما همین تأخیر در خاموش کردن دستگاه باعث صدمه بیشتر به دستم شد.»

اورژانس دانشگاه علم و صنعت به‌دلایلی که با گذشت بیش از دو سال هنوز برای صبا روشن نیست، حاضر نشد صبا را به بیمارستان منتقل کند: «درنهایت اورژانس از بیرون دانشگاه آمد و مرا به بیمارستان برد. همین مسئله باعث شد که حدود ۴۰ دقیقه منتظر رسیدن اورژانس بمانم.» سه جراحی روی اعصاب، استخوان و یکی از شریان‌های اصلی دست او انجام شد، اما پزشکان نتوانستند شریان اصلی را احیا کنند. رئیس دانشکده مکانیک و مسئول کارگاه به بیمارستان آمدند، اما کاری برای او انجام ندادند: «خانواده‌ام می‌گویند اگر ما توان مالی مناسب نداشتیم، نمی‌توانستیم در زمان مناسب جراحی‌های مورد نیاز را انجام دهیم که درنهایت می‌توانست منجر به اتفاقات بدتری مانند قطع عضو شود.» آنها تمام هزینه‌های درمان که حدود ۳۰۰ میلیون تومان برای سه جراحی بود را خودشان پرداخت کردند. او به‌دلیل انجام سه عمل جراحی نتوانست آن ترم تحصیلی را به پایان برساند. قدرت دستش هنوز هم برنگشته و پزشکش می‌گوید به‌دلیل انجام کاردرمانی و فیزیوتراپی توانسته ۶۰ درصد قدرت دست‌اش را برگرداند و بیش از این امکانپذیر نیست: «چون جریان خونرسانی به دستم قطع شده است. بخشی از اعصاب دستم را پیوند زدند اما همه عصب‌ها پیوند نخوردند و به‌همین‌دلیل حس لامسه آن دستم را از دست دادم.»

پس از مرخص‌شدن صبا از بیمارستان، یکی از اساتید دانشگاه به او پیشنهاد می‌دهد که برای دریافت دیه از دانشگاه شکایت کند: «درنهایت همین یکی، دو روز پیش بود که بعد بیش از دوسال پیگیری، توانستیم مبلغ دیه را دریافت کنیم.» سقف بیمه مسئولیت مدنی دانشگاه ۴۰ میلیون تومان است که در برابر هزینه‌های چندصد میلیونی جراحی‌های صبا «بی‌فایده» بود. پس از این اتفاق، مسئولان دانشگاه به دانشجویان اعلام کردند که دیگر هیچ‌کس نباید از دستگاه لوله‌بر برقی استفاده کند و حالا تمام دانشجویان از لوله‌بر دستی استفاده می‌کنند. این درحالی‌است که صبا معتقد است، دستگاه ایرادی نداشته و نابلدبودن تکنسین فردی منجر به بروز این اتفاق شده است: «ما در متن شکایت‌مان از تکنسین هم شکایت کردیم اما دادگاه حکم تبرئه به او داده و درنهایت دانشگاه صددرصد مقصر شناخته شد.» همان تکنسینی که نتوانسته بود ایمنی را برای دانشجویان فراهم کند، همچنان هم در کارگاه حضور دارد و به گفته صبا برای پیشگیری از وقوع اتفاق‌های مشابه، هیچ اقدامی از سوی دانشگاه صورت نگرفته است.

آفرین هم دانشجوی دانشگاه علم و صنعت است، هم‌رشته‌ای صبا: «ابتدای ترم به‌صورت تئوری برخی موارد ایمنی را به دانشجویان می‌گویند و از روی آن می‌گذرند. ما هر دو دانشجوی مکانیک هستیم و با تجهیزات سنگین سروکار داریم و فقدان یک لباس کار مناسب برای داخل کارگاه را به‌شکلی ملموس حس می‌کنیم.» تکنسین کارگاه در آن‌زمان به دانشجویان گفته بود که صبا به‌دلیل پوشیدن مانتوی آستین بلند، دچار این حادثه شده است: «این درحالی‌است که بدون این پوشش، ما را به داخل دانشگاه راه نمی‌دهند. ما باید از حراست ورودی دانشگاه با یک لباسی رد شویم که برای کار در کارگاه مناسب نیست. چون ممکن است دنباله آستین یا پایین مانتو یا مقنعه، در هر دستگاهی برود و برای این مسئله هیچ تدبیری اندیشیده نشده است.» این شرایط برای دخترانی است که در رشته‌های صنعتی تحصیل می‌کنند: «لباس کارگاه چیزی نیست که روی آن تاکید خاصی باشد و همه هم امکان تهیه آن را ندارند.» او قدیمی‌بودن تجهیزات کارگاهی را یکی دیگر از دلایل بروز چنین حوادثی می‌داند: «اکثر دستگاه‌ها در دانشگاه علم و صنعت برای سال ۱۳۴۷ است که دانشگاه هنرستان بوده و تعدادی در این سال‌ها اضافه‌شده، اما بخش بزرگ دستگاه‌ها متعلق به سال‌های پیش از انقلاب است. این دستگاه‌ها به‌صورت دوره‌ای تعمیر شدند اما سال تولید دستگاه‌ها ۱۳۴۷ است.» او می‌گوید در یکی از کارگاه‌های آنها روی تمام تجهیزات سال تولید میلادی و کشور واردکننده را زده که همه پیش از انقلاب و از کشورهایی مانند آلمان و انگلیس وارد شدند: «برخی تجهیزات هم نمونه‌های مشابهی دارند که تولید چین‌اند اما کیفیت آنها را ندارند.» نبود تکنسین متخصص دغدغه آفرین است: «بیشتر درس‌های کارگاهی و آزمایشگاهی باید تکنسین ثابت داشته باشند، اما اساتید معمولاً یک دانشجوی دکترا را برای این کار انتخاب می‌کنند که کار تحقیقاتی و دانشگاهی انجام دادند و لزوماً تجربه کار با دستگاه را هم ندارد.» او می‌گوید هر دستگاهی نیاز به وسایل و ابزارهای مخصوص خود دارد: «برای برخی دستگاه‌ها، باید با دستکش ایمنی کار کرد و برخی نیاز به دستکش ایمنی ندارند. باید این موارد از سوی استاد در نظر گرفته شود، اما گاهی این اتفاق نمی‌افتد.» آفرین معتقد است، باید تست‌های استانداری وجود داشته باشد که مشخص شود تکنسین می‌تواند در شرایط خاص واکنش درست را نشان دهد: «اساتیدی که ۲۰ سال سابقه کار با دستگاه‌ها را دارند، می‌توانند واکنش‌های درستی نشان دهند و آنها باید تکنسین‌های جدید یا دانشجویان دکترا را محک بزنند که توان انجام این کار را دارند یا نه.»

محمدامین تنها دانشجویی نبود که در کارگاه دانشگاهی دچار حادثه شد؛ غیر از او و دو دانشجوی مصدوم دیگر، دانشجویان دیگری هم بوده‌اند که حادثه مشابهی را در سال‌های گذشته تجربه کرده‌اند؛ مثل صبا دانشجوی دانشگاه علم و صنعت که در سال ۱۴۰۱، به‌دلیل حادثه در کارگاه تاسیسات دانشکده مکانیک، یکی از دستانش دچار آسیب جدی شده و دیگر عملکرد پیشین‌اش را ندارد

خبرسازان

دلایل افزایش نارسایی قلب

رئیس نهمین کنگره بین‌المللی نارسایی قلب ایران با هشدار نسبت به افزایش نارسایی قلبی در کشور گفته است که مهم‌ترین دلیل این افزایش، مربوط به سبک ناسالم زندگی به‌ویژه بیماری‌های زمینه‌ای مانند فشار خون است. بابک شریف‌کاشانی دراین‌باره گفت: «در بیماران مبتلا به نارسایی قلبی به‌دلیل ضعف عضله قلب، پمپاژ خون به‌درستی انجام نشده، فرد دچار علائمی مانند نفس‌تنگی می‌شود. نارسایی قلبی، هم می‌تواند ناشی از بیماری‌هایی با منشأ قلبی مانند تنگی عروق قلب، هم منشأ غیرقلبی مانند ابتلا به فشار خون و دیابت باشد.» او ادامه داد: «در سال‌های اخیر گرایش به سبک زندگی ناسالم مانند رژیم غذایی ناسالم، کم‌تحرکی، استفاده از سیگار و قلیان و استرس، سبب افزایش فشار خون در افراد، درنتیجه آسیب به بافت قلب و درنهایت نارسایی قلبی شده است.»

سراب نیلوفر خشک شد

رئیس اداره محیط‌زیست کرمانشاه با بیان اینکه بسیاری از چشمه‌ها و سراب‌های کرمانشاه وضعیت مناسبی ندارند، گفته است که سراب نیلوفر نیز که تا چندی قبل مقداری آب داشت، اکنون خشک شده است. به گزارش ایسنا، محمدحسین فلاحتی با اشاره به آخرین وضعیت منابع آبی در کرمانشاه باتوجه به پایان فصل گرما و نزدیک‌شدن به شروع فصل بارش گفت: «بیشتر سراب‌ها، چشمه‌ها و حتی رودخانه‌های کرمانشاه، خشک شده‌اند.» او با بیان اینکه کرمانشاه زمانی به سرزمین سراب‌ها معروف بود، ادامه داد: «اکنون با کاهش قابل‌توجه بارش‌ها و شرایط خشکسالی چندین‌ساله حاکم بر استان، اکثر منابع آبی را از دست داده‌ایم و وضعیت مناسبی ندارند.» رئیس اداره محیط‌زیست کرمانشاه از خشک‌شدن سراب نیلوفر به‌عنوان یکی از سراب‌های مهم کرمانشاه خبر داد و گفت، در بازدیدی که چندروز قبل از این سراب داشتیم، دبی آن صفر بود و سراب کامل خشک‌شده بود.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک قیام دشت
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
م الف ۱۰۶۹

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۷۰۱۰۰۱۳۱۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۱۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک قیام دشت تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای صادق سیری فرزند غلام بشماره شناسنامه ۰۴۸۰۱۷۹۱۵۸ صادره از ری در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۷۲۵۳/۴۷ مترمربع پلاک فرعی از ۱۴۴ اصلی واقع در بخش ۱۲ تهران _ جاده خاوران _ بعد از عباس آباد علاقبند، خریداری طبق مبایعه نامه عادی / انتقالی موروثی از ال محمد سیری از وراث کربلایی گنجعلی سیری، مالک رسمی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، داد خواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۷/۱۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۷/۲۸

فرید آسمند - رئیس ثبت اسناد و املاک

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران

مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) دو مرحله ای
خرید و نصب تجهیزات سیستم کنترل دسترسی و تردد ساختمان غدیر

نوبت دوم
کد فراخوان: ۲۰۰۴۰۹۳۶۹۶۰۰۰۰۰۵

شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران در نظر دارد ارائه خرید و نصب تجهیزات سیستم کنترل دسترسی و تردد ساختمان مرکزی غدیر این شرکت را طبق شرایط و مدارک مربوطه از طریق برگزاری مناقصه عمومی به صورت همزمان با ارزیابی (یکپارچه) دومرحله‌ای به شرکت‌های ذیصلاح و واجد شرایط واگذار نماید.

از متقاضیانی که دارای شرایط ذیل می‌باشند، درخواست می‌گردد **تا ساعت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۶** فرم استعلام ارزیابی کیفی را از طریق مراجعه حضوری و بصورت cd دریافت و مدارک درخواستی را **تا ساعت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۳۰** تکمیل و از طریق نشانی سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir بارگذاری نمایند.

ضمناً شماره تلفن ۶۱۶۳۹۱۰۴ برای پاسخگویی به متقاضیان اعلام می‌گردد.

الف- شرایط مناقصه گران

۱- داشتن تجهیزات و امکانات و تخصص لازم و توانایی انجام کار مطابق استانداردهای رایج در صنعت نفت ۲- داشتن توانایی مالی و فنی کافی جهت اجرای موضوع پیمان
۳- ارائه آگهی تاسیس و آگهی آخرین تغییرات ۴- ارائه شناسه ملی و شماره اقتصادی
۵- انطباق موضوع مناقصه با موضوع فعالیت شرکت مندرج در اساسنامه ۶- سایر موارد در اسناد ارزیابی (RFQ) درج گردیده است.
۷- ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده منتهی به سال مالی ۱۴۰۲ ۸- پیمانکاران تایید صلاحیت شده سازمان حراست وزارت نفت

توجه: لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق نمایند.

ب- شرایط و مشخصات کار و شرکت در مناقصه

۱- **مدت اجرای قرارداد: شش ماه می‌باشد.**
۲- **برآورد اولیه اجرای کار: ۱۸۰/۲۳۷/۰۰۶/۹۶۸ ریال (بدون احتساب ۱۰ درصد مالیات بر ارزش افزوده)**
۳- **مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: ۹/۰۲۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (به صورت نقدی یا ضمانت نامه بانکی)**
۴- **زمان دریافت اسناد مناقصه: تا ساعت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۶** با مراجعه حضوری به آدرس خیابان استاد نجات الهی خیابان ورشو ساختمان مرکزی غدیر شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران طبقه اول اتاق ۱۶۰ (داشتن اصل معرفی نامه و مهر الزامی می‌باشد)
۵- **زمان جلسه توجیه اسناد: روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۹ ساعت ۱۰:۰۰ صبح** در آدرس خیابان استاد نجات اللهی، خیابان ورشو، ساختمان غدیر، پلاک ۴. طبقه اول. سالن جلسات حراست.
۶- **آخرین مهلت تحویل مدارک استعلام ارزیابی کیفی و پاکات پیشنهادی: تا ساعت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۳۰** از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir (ستاد).
۷- **مدت اعتبار پیشنهادها: ۹۰ روز**
۸- **زمان و محل بازگشایی پاکت پیشنهاد قیمت: ساعت ۱۱:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۲** در آدرس خیابان استاد نجات اللهی، خیابان ورشو، ساختمان غدیر، پلاک ۴. طبقه چهارم، سالن جلسات شماره ۲. (لازم به ذکر است در صورت هر گونه تغییر، مراتب از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir (ستاد) به مناقصه گران اطلاع داده خواهد شد.)

ج- توجه: اصل تضمین معتبر بانکی / اصل رسید بانکی واریز وجه شرکت در فرآیند ارجاع کار بایستی توسط مناقصه گر به یکی از دو صورت زیر تهیه و پس از درج مشخصات آن در ردیف مربوط به پاکت الف در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)، تا ساعت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۳۰ به دبیرخانه کمیسون مناقصات به نشانی خیابان استاد نجات الهی - خیابان ورشو - ساختمان غدیر پالایش و پخش - طبقه سوم - اتاق کمیسیون مناقصات ۳۵۰ تحویل و رسید دریافت نمایند:

- تضمین بانکی مطابق فرم پیوست اسناد به میزان مبلغ تضمینی که شماره و عنوان مناقصه نیز در آن قید گردیده و برای مدت سه ماه دارای اعتبار باشد. (به استثناء بانک سپه و پاسارگاد)
- رسید وجه نقد واریز مبلغ تضمین به شماره شبای IR۱۴۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۴۵۲۳۱۴۰۸۹۲۸ به نام شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

شناسه آگهی: ۲۰۱۴۳۲۰
HTTP://IETS.MPORG.IR WWW.SHANA.IR WWW.NIORDC.IR
شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران